

## Transport

*(1 september 1939)*

Een glimp vingen wij op  
van kinderen van daar, ver weg  
- ver ook van wat men hier daarover zei en zweeg-,  
op weg naar dat andere ver weg  
- maar toch wat dichterbij, en vrij, zoals men zei -,  
via hier, het einde van de lijn.

Een overstap, de loopplank op,  
een koffertje, een tas, tien Mark,  
'n enkele foto, een nummer om de nek;  
een blik vol pijn naar oost, vol hoop naar west.  
*'Das Grosze Meer, da hinten die Sicherheit,  
wie Vati und Mutti sagten.'*

Een glimp ving vader op 'n dag,  
*'Wat ik daar zag, nog nooit gezien,  
Een platte spoorwegkar vol wiegjes,  
Eén baby zelfs twee weken oud!'*  
Van daar, ver weg, via hier,  
naar daar, ver weg, maar veilig.

Geen glimp meer  
- toen scherven van die ene nacht,  
het jaar daarvoor, nog dieper sneden –  
van kinderen met nummers om de nek.

Wel later nog geruchten:  
Transporten naar het oosten  
En sterren op de borst.  
En niet – zoals beloofd, gehoopt, gesmeekt -  
hun kinderen achterna.  
Geen zee, geen hoop, geen overstap,  
aan het einde van die lijn.